שאני אומר אדם טמא נכנס לשם -

For I assume that a person who is שמא entered there

OVERVIEW

The רבנן maintain that if one misplaced an object, we are concerned that it was moved by an אדם טמא. Our תוספות clarifies when there is this concern and when not.

♦

מוספות asks:

- אם טמא בפרק המא דחולין (דף ט,ב) גבי צלוחית תלינן באדם טמא And if you will say; why is it that here and in the first מסכת - concerning 'a flask' we attribute it to an אדם טמא (we assume that the cause of the change was an אדם טמא -

- ובפרק קמא דנדה (דף ד,א) גבי ככר הנתון על גבי הדף ומדף טמא מונח תחתיה However in the first מסכת נדה of מסכת concerning a loaf that was initially placed on a shelf and a מדף שמא was lying beneath it in such a manner that if the ככר fell by itself it would definitely touch the מדף שמא Subsequently the ככר was found on the ground away from the מדף שמא -

תלינן באדם טהור –

We attribute the replacement of this ככר to an מדף שהור; we assume that an מדף שהור removed the מדף שמא from the shelf and placed it on the ground, away from the מדף שמא. The question is that in all these cases we are not certain who did the moving; why do we sometimes assume that it is an אדם שמא and sometimes that it is an אדם שהור.

מוספות answers:

 $-\frac{3}{2}$ ותירץ רבינו תם דאמר בפרק קמא דשבת (דף טו,ב) גזרו על ספק כלים הנמצאים אחר רבינו תם דאמר בפרק קמא דשבת (דף טו,ב) גזרו על ספק מרים answered that the גמרא states in the first סכת שבת סל that the decreed טומאה on utensils which are found and there is a doubt as to their status. This explains why here by the utensils of the house and by the צלוחית we assume them to be אסט סח account of this גזירה.

– ולא גזרו על ספק אוכלין הנמצאים

However (concludes תוספות) they did not decree טומאה on doubtful foods that

 $^{^1}$ The משנה in (פֿי"א מ"א) states that if one left a flask of מי uncovered and subsequently found it covered, it is מרא הולין וו גמרא (cites a אדם טמא which) states that we are concerned that it was covered by an אדם טמא.

רש"י there (ז"ה מדף); a קדה is a reference to a טומאה קלה from the לשון of (ויקרא [בחקותי] עלה נדף (ויקרא (ויקרא [בחקותי] אוכלין ומשקין). It can be מטמא only אוכלין ומשקין, but not אדם וכלים.

The ממרא cites there a משנה in (פ"ד מ"ה) שהרות (פ"ד מ"ה) were אושר were הנזר טומאה which are found and we are not sure whether they are טמא or not; they are considered טמא.

 4 Therefore concerning the ככר on the דף there is no טומאה.

תוספות offers an alternate solution 6 why by the טהור it is טהור:

ייטמא 7 :

Or you may also say; that concerning the ככר, there is an indication that a שהור person removed it, in order that it should not fall on the מדר and become ממא therefore by the ספק (whether or אוכלים לדבר העלים לדבר האוכלים). However, when there is no רגלים לדבר עלים (ctia or אוכלים) is אוכלים 8 .

SUMMARY

The concern of an אדם טמא is only by ספק כלים but not by ספק אוכלים. Alternately there is no concern if there is any indication that it was done by an אדם טהור.

THINKING IT OVER

- 1. What would be the ruling (in the case of מדף) if a pitcher of water was on the shelf instead of a loaf?⁹
- 2. What would be the ruling if instead of a קדרום being moved around, foodstuff was moved around; are the כלים in the house ממא (and the food)?!¹⁰

 $^{^4}$ תוספות in (נד, א ד"ה שאני) ווה מטהר כלים explains that the מקוה were הוזר מומה ספק כלים ספק כלים since we can be מקוה in a מקוה so there is no loss if we declare them מהרה אוכלין have no טהרה, therefore since there is a loss the שפר אוכלין. See 'Thinking it over'.

 $^{^{5}}$ טמא answers that טמא are טמא and ספק אוכלים are טהור answers that טהור

 $^{^{6}}$ תוספות may be somewhat dissatisfied with the first answer, since the משנה merely states that גזרו טומאה על ספק כלים, however the הנמצאים, however the משנה does not explicitly state that they were not גוזר טומאה והנמצאין הנמצאין הנמצאין הנמצאין הוחספות inference.

⁷ However in the case of אדם מחל why would an אדם טהור touch something which is not his. See תוספות רבינו

⁸ It may be noteworthy that the case of צלוחית is a משנה משנה (the case of ככר is a מוספתא in תוספתא and the rule of מהרות פ"ד is a מוספתא is a מוספת in adding our ממרא in the first ממרא are in the first פרק of their respective מסכתות (which are פסחים, חולין, נדה and in each instance) מסכתות (which are מוספתים, חולין, נדה and בסחים, חולין, נדה those with an esoteric inclination may wish to pursue this further.

⁹ See גליוני הש"ס.

¹⁰ See דבר שמואל.